

Sygn. akt I C 3064/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny:

w składzie:

Przewodniczący : SSO w SR Iwona Kizerwetter-Kramarz

Protokolant: Sylwia Krasowska

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedziba w W. na rzecz powoda G. K. kwotę 5.920 zł (pięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26 lipca 2013 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda G. K. kwotę 1.467 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 3064/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 26 lipca 2013 roku powód W. K. – reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego M. Ł. – k. 10) – wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 5.920,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa podała, iż w dniu 2 lutego 2012 r. uległ uszkodzeniu samochód marki M. (...) E. o nr rej. (...) należący do powoda. Samochód był ubezpieczony na podstawie umowy autocasco zawartej między powodem a pozwanym w dniu 8 grudnia 2011. Pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za powstałą szkodę, ale wypłacił jedynie część kwoty odszkodowania. **(pozew z załącznikami k.1-41).**

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 września 2013 roku w sygn. I Nc 5691/13 Referendarz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda dochodzoną kwotę 5.920,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lipca 2013 roku, a także kosztami procesu w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty, bądź aby w tym terminie wniósł do Sądu sprzeciw **(nakaz- k. 47).**

W sprzeciwie z dnia 9 października 2013 roku od wydanego nakazu zapłaty pozwany - reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego R. K. - wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów

procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego zakwestionował wysokość dochodzonego roszczenia i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu motoryzacji, kosztorysowania i wyceny szkód na okoliczność wysokości szkody i wartości pojazdu w dniu szkody (**sprzeciw i załączniki – k. 50-61**)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 listopada 2011 roku W. K. nabył fabrycznie nowy pojazd marki M. (...) E. od (...) za cenę 65.000 złotych (**bezsporne, kopia faktury k.-14**).

W dniu 8 grudnia 2011 roku W. K. dokonał rejestracji pojazdu i w tym samym dniu zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia autocasco samochodu marki M. (...) o nr rej. (...). Umowa ubezpieczenia obejmowała okres od dnia 8 grudnia 2011 roku do dnia 7 grudnia 2012 roku. Integralną częścią umowy stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego i średniego przedsiębiorcy zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 11 marca 2010 r. ze zmianami ustalonymi uchwałą nr UZ/399/2010 z dnia 8 listopada 2010 r. (zwane dalej: „OWU”) (**bezsporne, kopia dowodu rejestracyjnego k.15, certyfikat oo (...) nr (...) –k. 16-18, OWU - k.19-30**).

W dniu 2 lutego 2012 roku należący do W. K. samochód marki M. (...) nr (...) uległ uszkodzeniu. Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi w dniu 3 lutego 2012 roku. Ubezpieczyciel uznając, iż nastąpiła szkoda całkowita (tj. koszty naprawy samochodu przewyższają wartość) przestawił powodowi propozycje nabycia uszkodzonego samochodu (tzw. pozostałości) przez T. H. za cenę 26.500 złotych albo D. B. za cenę 20.580,00 złotych (**bezsporne, dokumentacja szkody – k. 31-41**).

Zgodnie z § 22 ust. 8 OWU łączących powoda z pozwanym w razie powstania szkody całkowitej odszkodowanie ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość pozostałości.

Wartość pojazdu przed zdarzeniem zgodnie z § 4 ust. 21 OWU w dniu ustalenia odpowiedzialności wynosiła 65.000 złotych. (**OWU – k.20, kopia faktury- k.14**)

W. K. sprzedał uszkodzony samochód (pozostałości) D. B. za cenę 20.580,00 złotych. (**bezsporne, kopia umowy- k.13**).

W. K. tytułem odszkodowania otrzymał łącznie kwotę 38.500 złotych (**bezsporne, kopia przelewu k.39**).

Mimo kilkukrotnych wezwań ubezpieczyciela do zapłaty W. K. nie otrzymał pozostałej kwoty. (**korespondencja mailowa k. 40-41**).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie załączonych do akt sprawy, dokumentów akt szkody i dokumentów.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwa żadnych wątpliwości, w tym co do ich rzetelności i autentyczności. Sąd oparł się również na okolicznościach przyznanych przez strony, które zgodnie z art. 229 K.p.c. nie wymagają przeprowadzenia dowodów.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu motoryzacji, kosztorysowania i wyceny szkód na okoliczność wysokości szkody i wartości pojazdu w dniu szkody (**protokół- k.67**) albowiem w świetle postanowień umowy ubezpieczenia wraz z OWU powyższe okoliczności nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia istoty sprawy (infra).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z brzmieniem art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z § 2 pkt 1 powyższego przepisu wynika, że przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega przede wszystkim na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Umowa ubezpieczenia autocasco jest ubezpieczeniem dobrowolnym. Warunki tego ubezpieczenia określa zakład ubezpieczeń w tzw. ogólnych warunkach ubezpieczenia autocasco (art. 812 § 1 i 2 k.c.). Z chwilą ich doręczenia powodowi stały się integralną częścią umowy.

Bezsporny pomiędzy stronami pozostawał fakt zawarcia umowy ubezpieczenia autocasco, zgłoszenia szkody przez powoda oraz wypłaty odszkodowania w kwocie 38.500,00 złotych i odmowy przez pozwanego pozostałej kwoty odszkodowania. Ponadto pozwany w sprawie niniejszej nie kwestionował swojej odpowiedzialności z tytułu powstałej szkody w dniu 2 lutego 2012 roku, ani nie kwestionował również faktu sprzedaży uszkodzonego pojazdu (tzw. pozostałości) marki M. D. B. za cenę 20.580,00 złotych.

Wskazać należy, że pozwany kwestionował jedynie wartość pojazdu przed zdarzeniem szkody oraz wartość uszkodzonego pojazdu i wnosił o powołanie biegłego na wymienione okoliczności.

Sąd uznał za zbyteczne powołanie biegłego we wskazanym zakresie z uwagi na to, że z załączonych w sprawie dokumentów tj. postanowień umowy ubezpieczenia wraz z OWU autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego i średniego przedsiębiorcy w sposób jednoznaczny wynikały przyjęte przez strony wartość samochodu przed szkodą i sposób ustalenia odszkodowania.

Zgodnie z § 4 pkt. 21 OWU in fine w przypadku pojazdu fabrycznie nowego wartość samochodu nie ulega zmianie dla celów danej umowy ubezpieczenia w okresie 6 miesięcy od dnia wystawienia faktury.

Zatem wartość pojazdu przed zdarzeniem w dniu ustalenia odpowiedzialności wynosiła 65.000 złotych. **(kopia faktury- k.14)**

Zgodnie z § 22 pkt. 8 OWU autocasco obowiązujących między powodem i pozwanym w razie powstania szkody całkowitej odszkodowanie ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartości pozostałości.

Pozwany sam przedstawił powodowi ofertę nabycia uszkodzonego pojazdu przez wymienioną osobę za wskazaną cenę 20.580,00 złotych **(pismo -k. 36)**, zatem pozwany uznawał, że taka jest wartość uszkodzonego pojazdu (pozostałości). Mając na względzie treść § 22 pkt. 8 OWU pozwany winien zapłacić powodowi i tytułem odszkodowania kwotę 44.420,00 złotych (65.000,00 złotych – 20.580,00 złotych)

Wskazać należy, że z łączących powoda z pozwanym postanowień OWU nie wynika, aby pozwanemu przysługiwało prawo do potrącenia jakiegokolwiek kwoty od wyliczonego w powyższy sposób odszkodowania.

Wobec wypłacenia przez pozwanego powodowi sumy 38.500,00 złotych pozostała do wypłaty suma odszkodowania wyniosła 5.920,00 złotych.

Zgodnie z na treścią przepisu art. 481 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W niniejszej sprawie powód wnosił o zasądzenie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Mając na względzie powyższe żądanie Sąd uznał, że odsetki należne powodowi są od 26 lipca 2013 roku. (pkt. 1 wyroku).

Powód wygrał niniejszą sprawę w całości. Dlatego też to pozwany jako strona, która przegrała przedmiotową sprawę jest obowiązany na podstawie art. 98 k.p.c. zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu.

W skład kosztów należnych stronie powodowej wchodzi opłata od pozwu w wysokości 250 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych oraz wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 1200 złotych (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w pkt. 2 wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)